

Bazylika Różańcowa

Krótki opis

Serdecznie zapraszamy do Bazyliki Różańcowej! Poświęćcie Państwo trochę czasu i pozwólcie, aby malowanie budynku zadziało na Państwa magią. To wyjaśnienie ma pomóc w zrozumieniu programu wizerunkowego tego kościoła.

20 sierpnia 1899 roku wmurowano kamień węgielny pod ówczesny kościół różańcowy. Niecały rok później nowy gmach został poświęcony 11 listopada 1900 roku przez księcia-biskupa wrocławskiego Georga kardynała Koppa. Ceglany budynek w stylu średniowiecznym Marchii nawiązuje do późnoromańskich budynków Marchii Brandenburskiej; na rzucie przedstawia krzyż grecki (równoramienny).

Ponieważ kościół w dużej mierze uchronił się od zniszczeń II wojny światowej, w okresie powojennym tymczasowo służył jako berliński kościół episkopalny i dlatego został konsekrowany przez papieża Piusa XII 20 października 1950 r. podniesiony do rangi „Basilica Minor”.

Malarstwo w Bazylice

Malarstwo wewnętrzne autorstwa mężczyzny z Münster/Westfalia. Prace prof. Friedricha Stummela rozpoczęły się w roku 1906. Nad prawym filarem w prezbiterium Stummel „podpisał” swoje dzieło („Friedrich Stummel fecit”). Malarstwo i wyposażenie kościoła są tak charakterystyczne, że proste konstrukcyjnie wnętrze kościoła jest ledwo rozpoznawalne na rzadkich zdjęciach sprzed 1906 roku. Programowo malowidło wnętrza przedstawia piętnaście tajemnic różańcowych – jest to malowana modlitwa różańcowa.

Najbardziej efektowne malowidło ściennie w prezbiterium nad ołtarzem głównym przedstawia ofiarowanie przez Maryję różańca św. Dominikowi i św. Katarzynie ze Sieny (apsyda).

W nawie głównej kościoła przedstawiono tajemnice chwalebne różańca:

- Zmartwychwstanie Jezusa i Wniebowstąpienie Jezusa
Obydwa sekrety ukazane są w medalionach w sklepieniu kolebkowym przed emporą organową.
- Zesłanie Ducha Świętego
Stummel namalował tę tajemnicę na imponującym przedstawieniu „Cudu Zesłania Ducha Świętego” w łuku chóru absydy: Maryja zasiada na tronie pośrodku Dwunastu Apostołów, witając św. ducha, przedstawionego jako czerwone języki ognia nad ich głowami.
- Wniebowzięcie Maryi do Nieba i Koronacja Maryi na Królową Nieba i Ziemi
Obaj są przedstawieni w kopule – otoczeni przez chóry aniołów prowadzone przez archaniołów Gabriela i Michała.

W nawie wschodniej przedstawiono tajemnice radosne różańca.

- *Zwiastowanie Archanioła Gabriela Dziewicy Maryi, wizyta Maryi u Elżbiety, ofiarowanie Jezusa w Świątyni i ponowne odnalezienie Jezusa w Świątyni*

Te cztery tajemnice ukazane są w medalionach we wschodnim sklepieniu kolebkowym przed przedstawieniem narodzin Jezusa.

- *Narodziny Jezusa w stajni w Betlejem*

Ta (trzecia z pięciu) tajemnica radosna jest przedstawiona na wschodniej ścianie końcowej. Dokonał tego Theodor Nüttgens po śmierci Stummela (1919) w roku 1921.

Tajemnice bolesne Różańca znajdują się w nawie zachodniej.

- *Agonia Jezusa, biczowanie Jezusa, koronacja cierniowa i Jezus dźwigający ciężki krzyż*

Te bolesne tajemnice ukazane są w medalionach w zachodnim sklepieniu kolebkowym, przed przedstawieniem ukrzyżowania.

- *Ukrzyżowanie Jezusa*

Tę piątą z bolesnych tajemnic możecie zobaczyć na zachodniej ścianie frontowej.

Poniżej sceny ukrzyżowania w czarnych polach widać siedem ostatnich słów Jezusa na krzyżu.

Dwa ołtarze boczne poświęcone są Matce Bożej Marii (po lewej) i św. Józefowi (po prawej). Pomiedzy ołtarzem maryjnym a ołtarzem głównym znajduje się drewniany ołtarz różańcowy, na którym ponownie widać ofiarę różańcową dla św. Dominika.

Kierowca pułkownika i.G. Clausa Schenka Grafa von Stauffenberga poinformował, że wieczorem poprzedzającego 20 lipca 1944 r. Stauffenberg w drodze powrotnej do swojego mieszkania w Nikolassee udał się do kościoła w Steglitz na cichą modlitwę. Historycy i rodzina Stauffenberga przypuszczają, że 19 lipca 1944 roku Stauffenberg modlił się w kościele różańcowym.

Organy i dzwony

Organy Bazyliki Różańcowej zostały zaprojektowane i zbudowane w 1966 roku przez firmę produkującą organy Gebr Stockmann we współpracy z prof. Josephem Ahrensem. Posiada trzy manuały (Hauptwerk, Positiv, Swell) i 42 rejestry. Aby zaoszczędzić miejsce w małej galerii, pozytyw musiał zostać zawieszony na szczycie sklepienia.

Nasze dzwony w akcji do zobaczenia i usłyszenia (link do YouTube):

https://youtu.be/Zv_sWFgruLk

Zamieściliśmy tutaj krótki film z wglądem w „tajemnicze miejsca”, które na co dzień nie są dostępne dla publiczności (np. galerie, wieża, dzwonnica) (link do YouTube):

<https://youtu.be/O5KtCXMi4Rk>